

Bezitsvorming door Woningbouw

Eigenbouw-regeling opent mooie perspectieven voor ons personeel

* Sinds enige dagen heeft de wachtkamer van de portiersloge meer dan gewone belangstelling. Niet de wachtkamer als zodanig, maar wel de maquette van een complex van veertig woningen, zoals dit ontworpen is met het oog op eigenbouw van arbeiders en employé's van onze fabrieken.

Naast de maquette — een weergave van het geheel op kleine schaal — hangt in de „etalage" van de wachtkamer een schets-tekening van de te bouwen huizen en... een kaartje, waarop wij lezen, dat deze woningen tegen zeer aantrekkelijke voorwaarden eigendom van onze personeelsleden kunnen worden.

Alles bij elkaar is er dus reden genoeg om de meer dan gewone belangstelling voor die wachtkamer van de portiersloge te verklaren en menigeen heeft bovendien gebruik gemaakt van de uitnodiging, eveneens vermeld op dat kaartje, om over de regeling zijn licht eens te komen opsteken op kamer 37. De deur heeft er de laatste dagen niet stil gestaan en aan verschillende woningzoekenden, aan trouwlustigen en al-te-klein-behuisden kon reeds de voorlopige toezegging van een eigen huis gedaan worden. Wij zeggen nadrukkelijk; de voorlopige toezegging, want ofschoon er al zeer veel voorbereidend werk gedaan is zullen er, vooraleer de regelingen en plannen volkomen rond zijn, nog heel wat deuren van officiële en niet-officiële bureaus moeten open gedaan worden. Het ziet er echter wel naar uit, dat in de allereerste lentedagen 1956 de spaden in de grond gaan, zodat eindzomer een groot deel van het complex bewoond zal zijn.

Interessant? Inderdaad buitengewoon interessant en daarom geven wij hieronder de regeling, opdat AL onze werknemers er kennis van kunnen nemen.

VOLKSVIJAND NUMMER EEN.

Sla Uw krant of Uw weekblad open en U zult, vooral de laatste maanden, ergens een artikel aantreffen, dat klinkt als een noodkreet. Het zal dan een artikel zijn over het meer en meer schrijnende woningtekort.

Spreek met Uw vrienden en er zullen er telkens onder hen zijn, die zich zorgelijk afvragen hoe lang het nog moet duren vooraleer hun zoon of dochter — al lang de hwbare leeftijd gepasseerd en al vele jaren verloofd — eindelijk eens een huis, desnoods enkele kamers, zullen toegewezen krijgen.

Als U zelf tot deze laatste categorie behoort hoeven we er zelfs niet over te praten; U weet dan zelf maar al te goed wat het zeggen wil, jaren te moeten wachten, wachten, wachten...

Denken we dan nog maar niet aan de gezinnen, die uit hun woning „gegroeid" zijn en nog minder van de schande van de krotwoningen. Want ook die zijn er helaas nog in ons Nederland.

Het heeft hier en thans weinig zin dieper op de oorzaken in te gaan; iedereen kent ze trouwens. De oorlog bracht immers niet slechts stilstand (= achteruitgang) maar ook vernieling. De bevolking steeg met sprongen en het is zelfs zo, dat in 1980 de bevolkingsdichtheid ongeveer een miljoen hoger zijn zal dan tot voor kort werd aangenomen.

Met alle respect overigens voor het ijverig pogen om de woningnood te bestrijden, moeten we toch erkennen, dat deze nood in ons land in de laatste jaren nog is toegenomen en het einde ervan begint zo stilaan op een horizon te lijken die telkens terugwijkt als we denken haar te naderen.

Het klinkt wel mooi, als we horen dat Nederland jaarlijks 65.000 huizen wij bouwen. Voorzichtig geschat zullen er echter 40.000 nodig zijn om de bevolkingsaanwas op te vangen, zodat er ieder jaar slechts 25.000 in mindering van het tekort kunnen worden gebracht: Men heeft berekend dat op deze manier eerst in 1970 — inderdaad 1970 — de schaarste tot het verleden behoort.

Is het te verwonderen dat men, als het over de woningnood gaat, spreekt van „Volksvijand nummer één"? En dat men, in alle kringen van ons volk, ernstig op middelen zint om deze nood sneller, véél sneller op te lossen?

Ook in onze omgeving, met name in en rond Dorplein is de behoefte

aan woonruimte groot, want ook hier stond de tijd niet stil.

Weliswaar werd in Dorplein vanaf de bevrijding tot op dit moment de woongelegenheden precies verdubbeld. Dit kon bereikt worden, gedeeltelijk door woningsplitsing, voor een ander deel door nieuwbouw. Vergeleken bij vele andere plaatsen was tot nog toe de toestand betrekkelijk gunstig. Doch ook de Dorpleinse bevolking groeit en een huis is nu eenmaal geen elasticiteit, zodat verdere splitsing praktisch onmogelijk is, terwijl jonge gezinnen straks onherroepelijk méér ruimte nodig hebben. Bedenken we daarbij, dat onze bedrijven zich nog steeds uitbreiden en dat zich steeds meer arbeiders in deze omgeving willen vestigen. Daarenboven worden de kinderen groot en zullen zij nu of binnenkort een eigen gezin willen stichten. Het komt allemaal neer op: Woningen.

Het zijn deze overwegingen, welke geleid hebben tot het plan, waarover wij bij de aanhef van dit artikel spraken n.l. onze arbeiders in de gelegenheid stellen een eigen woning te verkrijgen op aantrekkelijke condities.

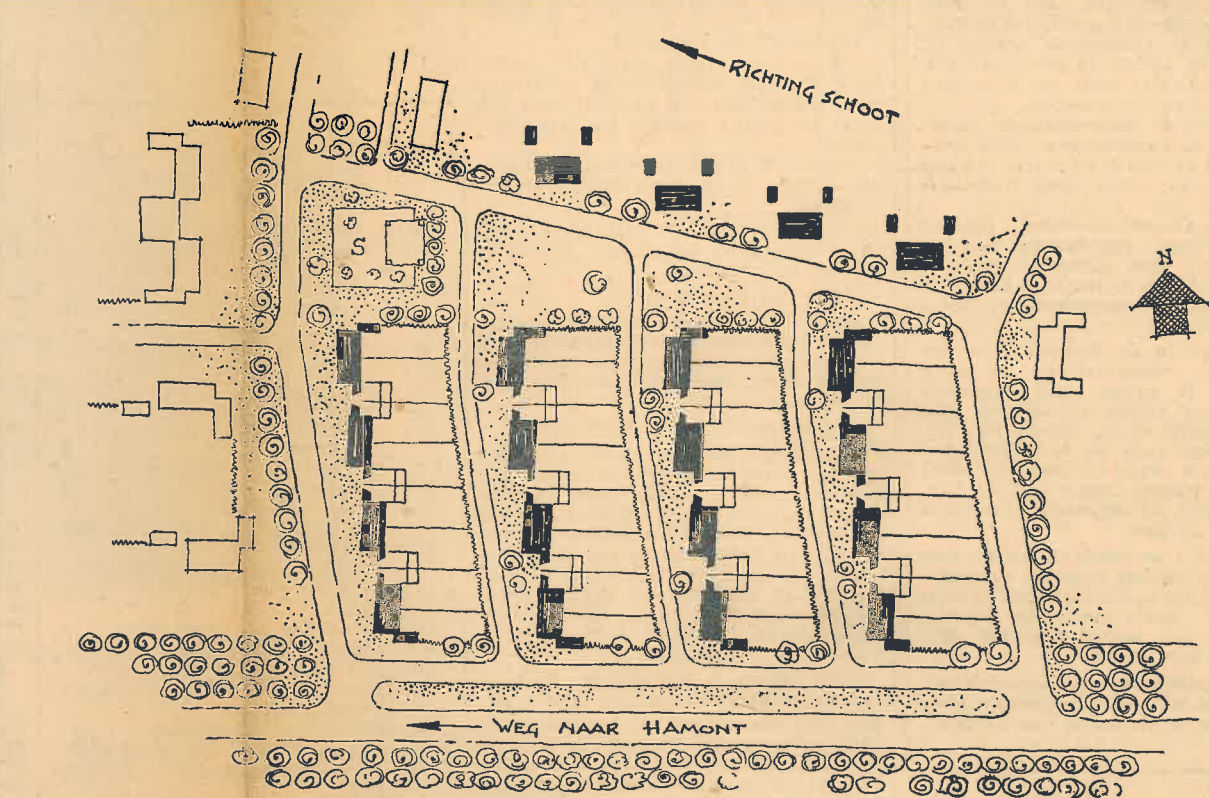
Let wel; een eigen woning. Het grote goed, gelegen in het bezit van een eigendom wordt wel algemeen erkend. Van welke kant we het ook bekijken, van de ideële zijde of vanuit materieel oogpunt; het betekent een aanmerkelijke voorsprong op de niet-bezitter (i.c. de huurder), het geeft meer bestaanszekerheid, ook al omdat het een kostbare reserve is voor eventueel moeilijke tijden. Met het oog op de oude dag is het als het ware een aanvulling van het pensioen en — wat ook zeer belangrijk is — het eigen huis bevordert in niet geringe mate de weg-vooruit voor de kinderen.

Zo oit, dan is het in de huidige tijd van nijpend woninggebrek, nu bovendien het algemeen huurpeil stijgende is, van belang te zorgen voor een eigen huis.

De gebruikelijke weg bij zelfbouw is lang; enig eigen kapitaal, de toekenning van bouwvolume via Rijk, Provincie en Gemeente met daaraan verbonden een subsidie, en als sluitstuk een hypotheek. Een lange weg niet alleen, maar een weg die hermetisch gesloten is om de eenvoudige reden, dat het toegekende „volume" praktisch op is en er voorlopig geen nieuwe vergunningen te verwachten zijn Ergo; geen nieuwbouw.

ONS PLAN.

Naast de premiebouw bestaat de mogelijkheid om te bouwen in de zoge-

HET BOUWTERREIN.

(Het hier besproken complex van 20 x 2 = 40 woningen is aangegeven in zwart).

naamde „vrije sector". Maar dat betekent, dat de zelfbouwer de totale kosten zelf moet dragen. Iets wat onder de huidige omstandigheden vrijwel niet doenlijk is.

Maar, zo vroegen wij ons af, is het niet mogelijk om onze arbeiders, die over genoeg initiatief, maar te weinig middelen beschikken om een eigen huis te bouwen in de „vrije sector" een handje toe te steken?

Het bleek wél mogelijk en zelfs zo, dat het „handje" een hand kan worden.

Bij de bestudering van het probleem was het al spoedig duidelijk, dat, wilde dergelijk plan slagen, het aan enkele essentiële voorwaarden zou moeten voldoen: Het moest een flink complex worden; de huizen moesten eenvoudig maar degelijk zijn en de bouwrijp laag.

Voorwaar geen geringe opgave, noch voor de architect, noch voor de financiële adviseurs.

Wij menen intussen dat het plan, zoals het thans in grote lijnen voor ons ligt, aan die voorwaarden voldoet en voor menigeen uit ons bedrijf een uitkomst kan betekenen. Laten wij het samen eens nader bekijken.

HET BOUWTERREIN.

Zoals op bovenstaande schets is aangegeven omvat het project twintig blokken van telkens twee woningen, in totaal dus veertig.

Zij worden gebouwd op het terrein tussen Stationsweg en de weg naar Hamont (de „zwarte weg") en sluiten aan op de aldaar reeds in wording zijnde nieuwbouw.

Merk op hoe de blokken telkens verspringen, zodat een levendig geheel verkregen werd en elke woning het maximum aan licht en zon kan hebben. De onderlinge afstand is ruim, zodat de bewoners een wijd uitzicht hebben en aan de voorkant van de woningen is er een ruim gazon; veel groen, wat, tesamen met de o.l. gelukkige oplossing van de voorgevels aan het geheel een landelijk en vriendelijk aanzien zal geven.

Aan de Noordzijde van het eigenlijke complex, dus op de tekening links bovenaan ziet men een vierkant, gemerkt S. Dit is bedoeld als een speelterrein voor de kinderen. Het wordt gedeeltelijk overdekt, en van banken voorzien, zodat de moeders er een beschaduwde plekje vinden van waaruit zij het kleine grut in het oog kunnen houden. Een zandbak zal er niet ontbreken.

Rond de tuinen aan de achterkant van de huizen is een vrij hoge haag van groen gedacht. Aan de voorzijde wordt, geheel overeenkomstig moderne inzichten, geen enkele afscheiding aangebracht; dit maakt het geheel royaler en mooier dan het geval kan zijn met allerlei hekwerkjes.

DE HUIZEN.

Bijgaand schetsje, gemaakt naar het eigenlijke ontwerp van Ir. E. M. R. Finken, bouwkundig ingenieur en architect te Roermond, geeft een idee van het uiterlijk van de woningen. Het benedengedeelte van de voorgevel is gedacht in witte Keimverf. De verdieping wordt voorzien van hout (over de stenen muur) dat in een leuke

tint gehouden kan worden. Aldus zal ongetwijfeld een aardig, landelijk en modern geheel verkregen worden; eenvoudig en architectonisch volkomen verantwoord.

De blokken worden onderling verbonden door een aardige bakstenen muur, die tevens een van de wanden van een schuurtje vormt.

Is de uiterlijke vorm belangrijk; van groter belang is uiteraard de indeling. Beter dan uit woorden blijkt deze uit de hierbij afgedrukte plattegronden. Een ontwerp, dat bij alle eenvoud, een maximum aan woonruimte biedt en een goede wooncultuur bevordert: let o.m. eens op 't grote aantal kasten, op de royale woonkamer. Ook de plaatsing van de hoofdingang, afwisselend in de voor- en in de zijgevel is een aardige vondst.

Er zijn overigens nog meer aardige details, die momenteel uitgewerkt worden door een jonge bouwkundige, dhr. Luc. Delhaise, die Ir. Finken bij dit werk assisteert.

HOE WORDT MEN EIGENAAR?

Zoals reeds gezegd, ligt het in de bedoeling deze huizen te bouwen voor ernstige werkers uit ons bedrijf, die er prijs op stellen een eigen bezit te verwerven. Er werden twee typen ontworpen, die in principe volkomen gelijk zijn op de oppervlakte na. Het „kleine" type is één meter smaller dan het hierbij afgebeelde model, zodat de keuken, de gang en één slaapkamer kleiner is.

De bouwrijp wordt geraamd op pl.m. f 10.000. De directie is bereid f 5.000 renteloos voorschot te verstrekken, terwijl een hypotheekbank

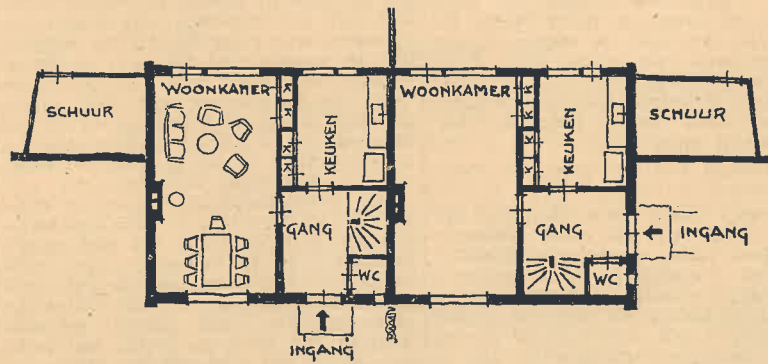
de overige f 5.000 zal fourneren. Rente en aflossing, brandverzekering, grondlasten en een levensverzekering eisen een bedrag van f 7,10 per week gedurende 30 jaar. (Dit bedrag kan iets variëren, al naargelang de leeftijd van de eigen-bouwer).

Interessant is ongetwijfeld de levensverzekering: Bij onverhoopt overlijden van de man gaat het huis onmiddellijk in onbezwaarde eigendom over op de erfgenamen.

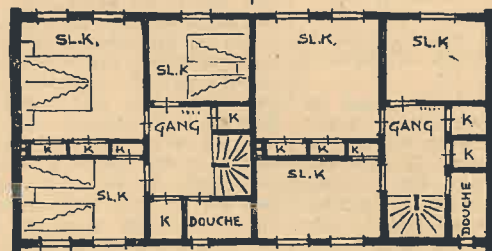
Het „grotere" type wordt geraamd op pl.m. f 12.000 en hier zal de hypotheekbank f 7.000 fourneren. Uiteraard ligt hier de wekelijkse rente en aflossing iets hoger. Zij kan bij benadering gesteld worden op pl.m. f 8,—.

En dat renteloos voorschot van f 5.000? Dit, waarde lezer, behoort door de werkers van ons bedrijf niet terugbetaald te worden. Voor elk dienstjaar, dat na de verstrekking van het voorschot, dus onmiddellijk nadat men het huis betrokken heeft, op ons bedrijf (KZM of GME) wordt doorgebracht wordt namelijk f 500,— in mindering gebracht. Met andere woorden; na 10 jaar gewerkt te hebben heeft men f 5.000 cadeau gekregen.

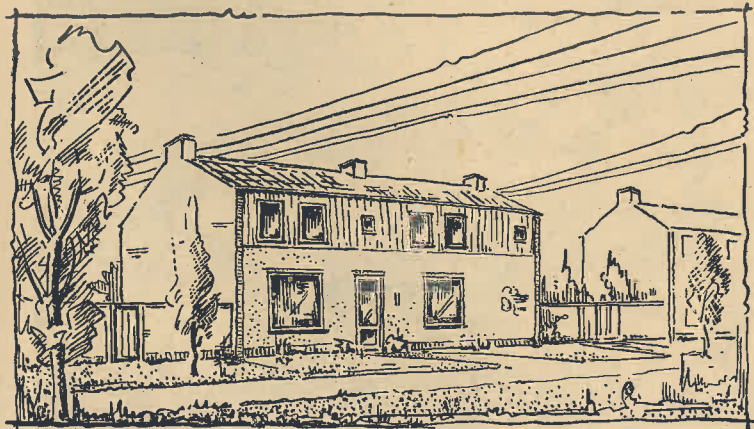
Nog zo gek niet, vindt U wel? En vooral voor jongere gezinnen en voor hen, die met trouwplannen rondlopen interessant genoeg om er méér van te weten. Zij kunnen voor alle verdere inlichtingen terecht op kamer 37 van het hoofdkantoor, bij voorkeur tussen 10 en 12 uur en ook buiten werktijd. In dit laatste geval dient tevoren een afspraak gemaakt te worden. Ook de vrouwen zijn welkom, want ook zij zullen uiteraard het naadje van de kous willen weten.

De grotere grond Gebel-woning.

Verdieping.

Schetsje van een woningblok.

Commissie „Opleidingen.”

In het winterseizoen 1954-'55 heeft de Commissie „Opleidingen” een aantal avonden gegeven voor employe's en assistenten en wij mogen zeggen, dat over het algemeen deze avonden met waardering van de zijde van employe's en assistenten zijn gevolgd.

Thans is de Commissie „Opleidingen” van plan avonden te organiseren voor het gehele personeel. Dit plan zal met des te meer voortvarendheid worden uitgevoerd, daar het de Commissie bekend is, dat er ook onder de arbeiders een zekere behoefte leeft om te komen tot ontwikkelingsavonden.

Dit stemt de Commissie tot vreugde, daar zij gesterkt door deze kennis al bij voorbaat weet iets te gaan doen, wat reeds lang verlangd werd.

Enige Commissie-leden hebben reeds contact opgenomen met de kern, die zich volkomen met de plannen van de Commissie kan verenigen en alle medewerking heeft toegezegd.

Het ligt in de bedoeling in het komende winterseizoen 6 tot 7 avonden te geven, welke speciaal betrekking zullen hebben op ons eigen bedrijf in de ruimste zin. Wij stellen ons voor de te behandelen stof in een vraag en antwoord spel voor te dragen. Zodat ook de toehoorders in de discussie betrokken kunnen worden.

De 6 of 7 avonden zullen als het ware één geheel vormen en daarom is het zaak, dat men indien men interesse heeft voor deze bijeenkomsten ook zoveel mogelijk alle avonden meemaakt.

Belangstellenden kunnen zich opgeven op de afd. Personeelszaken loket 5 of bij de leden van de kern.

De zomer is weer ten einde, zo gaat het eenmaal. Maar wij hebben niet te klagen gehad. Het was een prima zomer en degene die beweert, dat dit niet zo was is een kniesoor.

Het werken in den hof is gedaan. De badpakken gaan in de mottenkast, het tennisracket wordt in de olie gezet en zo gaan deze zomerse attributen de winterslaap in.

De lange koude winteravonden zijn in aantocht. De avonden van gezelligheid thuis bij de haard.

Maar wat gaan wij doen met onze avonden.

In de zomer is dat geen moeilijkheid, dan zijn wij buiten en vullen onze avonden met de verzorging van onze tuinen, bebouwen een stuk grond etc.

Wintertijd is studietijd. Is er een betere vrije tijd besteding, dan de studie. Door studie op welk gebied dan ook verkrijgt men zijn geest en bouwt tegelijk aan zijn toekomst.

U kent de studie regeling, waardoor de Directie U in staat stelt gratis te studeren.

In de loop van het jaar hebben wij reeds meerdere behaalde diploma's kunnen honoreren.

Neem dus deze kans!!!
Hebt U interesse in een bepaalde studie, kom dan eens praten. Wilt U wel iets gaan studeren, maar weet niet wat, overleg dan eens met Uw chef of met ons.

Garne zullen wij U raad geven. Wij hebben onlangs kennis genomen van een prospectus van een groot Studie-Instituut te Amsterdam. In deze prospectus werd het sleutel-diploma aanbevolen. Wij hebben het eens doorgelezen en inderdaad is ook onze conclusie: dit is de studie die wij kunnen aanbevelen aan degenen, die hun oude schoolkennis eens willen ophalen.

De kosten bedragen f 65,— en de duur is ca. 9 maanden.

Deze cursus is schriftelijk, doch bij voldoende deelname zal op gezette tijden een mondelinge toelichting worden gegeven. Op deze wijze kunnen de cursisten bij voorkomende moeilijkheden mondeling advies ontvangen. Aanmelden loket 5 Afd. Personeelszaken.

Dus waarom zitten te niksen.

Als je het met een cursus kunt fiksen!

Nu is het een algemeen bekend feit dat we niet allemaal evenveel in onze mars hebben. De ene is knap begaafd, de ander is dom; de een is sterk van lichaam en spieren, een tweede is tenger en zwak; de een heeft aanleg voor muziek of techniek, de ander weer voor talen of de handel. Met deze aanleg of begaafdheid moeten we rekening houden als we onze kinderen een bepaalde richting uit willen sturen, temeer omdat in de loop der jaren het aantal beroepen door specialisatie zo groot is geworden, dat het terrein niet te overzien is en een misgreep nog wel eens een blijvende mislukking kan worden.

Een volgende keer zullen we zien met welke moeilijkheden de jeugd van vandaag te kampen heeft als zij een beroep moet gaan kiezen.

Harmonie „Les Echos de Dorplein”

Zoals reeds vermeld neemt onze harmonie op vererende uitnodiging deel aan de kampioenswedstrijden te Leiden op Zondag 13 November a.s. Aan dit belangrijke concours nemen deel:

In de afd. Uitmuntendheid, Harmonie:

1. „Volharding”, Stokkum (Gld.).
2. „Aurora”, Dongen.
3. „Oudenbosche Harmonie”, Oudenbosch.
4. St. Joseph”, Grubbenvorst (L.).
- 4a. afd. Fanfare:
5. „Irene”, Grootebroek (N.H.).
6. „Philharmonie”, Leende (N.B.).
- 6a. afd. Harmonie:
7. „Wilskracht”, Amersfoort.
8. „Les Echos de Dorplein” Budel (N.B.).
9. „St. Caecilia”, Beek (L.).
- Superieure afd. Fanfare:
10. „De Maasgalm”, Elsloo (L.).
11. „Eendracht”, Nieuwenhagerheide (L.).
- Superieure afd. Harmonie:
12. „St. Matthias”, Warmond (Z.H.).
13. „Kon. Philharmonie”, Bochoitz (L.).

(Deze laatste is winnaar van de muziekfeesten te Kerkrade).

Ziehier dan onze harmonie tussen de concurrenten. Een zware concurrentie weliswaar, maar... er wordt druk gerepeteerd en wij zijn vol goede moed.

JONGEREN TRADEN AAN!

Met medewerking van het hoofd van de school en de onderwijzers is een schoolactie ondernomen om jonge leden voor „Les Echos” te werven. Een voorlopig met succes want 24 jongens bleken wel muzikale aspiraties te hebben.

Intussen zijn ook enkele oude leden, die door omstandigheden een tijdlang hun instrument moesten laten rusten, in de geleerden teruggekeerd. Een goed weerzien!

WEET U

soms hoe Uw eigen werk of ander werk in het bedrijf vlugger, goedkoper of gemakkelijker gedaan zou kunnen worden?

GA ER EENS VOOR ZITEN, MIS-SCHIEEN KRIJGT U EEN IDEE.

DE AMICITIAAN

Nieuwe leden.

„Amicitia” vertoont hetzelfde beeld als onze fabrieken, namelijk gezond, energiek en steeds uitbreidend.

Als nieuwe leden konden dan ook worden ingeschreven de Heren J. C. v. d. Pijl, J. N. Pot, J. J. Peeze Binkhorst, J. L. van Rossum en A. J. C. v. Schendel.

Wij heten onze nieuwe collega's ook in de rijen van onze kring van harte welkom en hopen dat ze trouwe bezoekers van onze bijeenkomsten zullen worden.

Na afvoering van het lid de Heer E. Steinhaus, die op 3 Sept. j.l. naar Brazilië emigreerde, telt onze kring thans 84 leden. De 25 oprichters van onze kring, nu ruim 10½ jaar geleden, hadden die groei beslist niet verwacht.

Dank van de Voorzitter.

Onze Voorzitter de heer Jean Daemen, zegt mede namens zijn Echtgenote, allen die van hun belangstelling bij de viering van zijn zilveren bruiloft hebben doen blijken, hartelijk dank.

Waarmede de Voorzitter dus tevens toegeeft, dat zijn pogingen om die dag ongemerkt te laten voorbijgaan, zijn mislukt.

Balavond op 1 Oct. en Carnavalsbal op 11 Febr.

Op het moment dat wij dit schrijven, belooft het Amicitia Herfstbal 1955 een groot succes te worden. De prettige sfeer, op de Amicitia bijeenkomsten, noot trouwens ook tot bezoek.

En na dat herfstbal gaan in het bijzonder onze Dames zich langzaam maar zeker voorbereiden op het Carnavalsbal, dat we op Zaterdag 11 Februari van het volgende jaar hopen te organiseren. Hoe het precies zal

worden, weten we nog niet, wel echter, dat kosten noch moeite gespaard zullen worden, dit Carnavalsbal tot een daverend succes te maken.

Voor de mooiste costuums, beoordeeld door een speciale commissie, zullen mooie prijzen beschikbaar gesteld worden. Dus Dames zorgt er voor, dat U met Uw Echtgenoot goed voor de dag komt.

Onze Bridge-Drive op 26 Oct. a.s.

De voorbereidingen voor onze jaarlijkse grote drive, zijn in volle gang. Alle bridders tot ver in de omtrek zijn van de drive in kennis gesteld, terwijl onze pogingen om weer met een groot aantal prachtige prijzen voor de dag te komen, volledig zijn geslaagd.

Rest ons nu alleen nog de inschrijfformulieren te verzenden en de wens uit te spreken, dat alle bridgende Amicitianen ook van de partij zullen zijn. Waarom zouden vele van die prachtige prijzen niet in onze rijen kunnen belanden?

Bijeenkomsten voor November.

Woensdag 9 Nov.: Lezing door de Heer B. Mous over „Boom en Mens”.

Woensdag 23 Nov.: De „Amicitia-Toneelavond”.

Opgevoerd wordt „Het Geheim van Dr. Spencer” van Mr. M. H. Planten. Regisseur de Heer A. Wolters. Medewerkenden de Dames W. J. Frings-van Knippenbergh, J. C. Heiddaals-Vischer, A. Bekelaar, M. van Driel en T. v. d. Pijl en de Heren E. van Basten Batenburg, Ir. H. Frings, J. B. Heilen, G. Hoeben, J. Kooyman, Th. v. Schaik, Ir. P. Sleven en I. Sutorius.

Reserveert ook die avond, want het zal er spannen!

Agenda ontspanningsgebouw.

Ten gerieve van onze lezers en van allen, die iets te maken hebben met de organisatie van avonden in het Ontspanningsgebouw, laten wij hieronder de agenda volgen, zoals deze tot op heden bekend is.

Verenigingen, die alsnog plannen voor het komende winterseizoen in voorbereiding hebben worden vriendelijk verzocht eventuele data zo spoedig mogelijk na bespreking met de zaalcommissie aan de redactie van „De Lingot” door te geven ter publicatie in het eerstvolgende nummer.

Opgemerkt zij, dat de Vrijdagavond steeds gereserveerd is voor onze harmonie, terwijl ook zo min mogelijk getornd dient te worden aan de gebruikelijke filmavond. In ieder geval zal steeds overleg gepleegd moeten worden met de zaalcommissie.

In een enkel geval is het niet mogelijk gebleken de Vrijdagavond vrij te houden n.l. voor de avond van 14 October, wanneer de Toneelgroep Puck het toneelspel „Cycloon 3 antwoordt niet” zal opvoeren. Het is met de grote Nederlandse Toneelgroepen namelijk zo gesteld, dat zij maanden en maanden vóór het winterseizoen reeds uitgekocht en er praktisch geen voorkeurdagen te krijgen zijn. Zodoende moest er één Vrijdagavond voor lief genomen worden.

Zaterdag 1 October: Balavond Amicitia.

Vrijdag 14 October: Cultureel Genootschap „Cycloon 3 antwoordt niet” van Jules Roy door Toneelgroep Puck, aangeboden aan de Z.E. Hr. Drs. P. H. M. Evers, Moderator, als huldeblijk bij diens zilveren priesterjubiläum.

Woensdag 26 October: Bridge-drive Amicitia.

Dinsdag 8 November: Cultureel Ge-

nootschap. Lotte Goslar en haar ensemble in „For Humans Only”. Dans, mime, zang en vrolijkheid. Medewerkenden Lotte Goslar, Freddy Albeck, Merel Laseur, Charles Leslie. Aan de vleugel Heinrich Klug.

Woensdag 9 November: Amicitia. Lezing door dhr. Mous over „Boom en Mens”.

Woensdag 23 November: Amicitia-Toneelavond „Het Geheim van Dr. Spencer”.

Dinsdag 29 November: K.R.O.-avond. Revue „Daar zijn we weer”.

Vrijdag 2 December: Amicitia. St. Nicolaas-Kinderfeest.

Dinsdag 13 December: Cultureel Genootschap Charlotte Köhler in „Het Lieve Leven” van H. Bates. Vertaling A. Viruly.

Woensdag 21 December: Amicitia. Lezing Dr. Th. de Booy over „Andes-expeditie 1952”.

Woensdag 4 Januari: Amicitia. Driekoningenfeest.

Dinsdag 17 Januari: Cultureel Genootschap. Cilli Wang, parodistische danseres, met begeleiding van Wim de Vries.

Dinsdag 7 Februari: Cultureel Genootschap. Speelgroep Limburg met „Hildur Brent” toneelspel door Ad. Thenaar. Regie Dr. Gabriel Beckers.

Zaterdag 11 Februari: Amicitia. Carnavalsbal.

Vrijdag 2 Maart: Amicitia-jaargestadering.

Dinsdag 6 Maart: Cultureel Genootschap. Concert Limburgs Symfonie Orkest o.l.v. André Rieu.

Woensdag 4 April: Amicitia. Bert Brugmans' Marionettentheater.

Dinsdag 15 Mei: Cultureel Genootschap. Toneelgroep Theater. (Op te voeren stuk wordt nader vastgesteld).

De toekomst van onze kinderen.

We zeggen het dikwijls onder elkaar: „We leven in een tijd van hoogconjunctuur. Er is welvaart. Er zijn nog nooit zo weinig werklozen geweest als nu. Wie nu nog zonder werk is, is geen knip voor zijn neus waard!” enz. En toch is het net, alsof we er niet gerust op zijn, want evenzo dikwijls vragen we ons af: „Hoe lang zal dit duren? Is het weij echte welvaart, die we meemaken, of wordt de productie opgevoerd door oorlogsdreiging en kunstmatige middelen?”

Onze mening is, dat hierop moeilijk een betrouwbaar antwoord te geven is. Volgens bekende Amerikaanse economen zouden we vorig jaar al lang een diepe crisis hebben moeten doormaken, maar het tegendeel is waar gebleken: de productie werd groter en daarmee ook de werkgelegenheid.

Ondanks deze gelukkige feiten voelen we ons niet geheel „happy”, zeker niet als we denken aan de toekomst van onze kinderen. En het is niet alleen van onze kinderen. En 't is niet alleen groeiende kinderen, maar ook de opgroeiende kinderen zelf zitten soms hevig met dit probleem in de maag. Dat heeft zijn redenen. We vertellen geen nieuws, als we constateren, dat het leven zo gecompliceerd geworden is, maar wat betekent dit voor onze jeugd die nog een beroepsrichting moeten kiezen? Waarom is het voor hen (en voor hun ouders!) zo moeilijk geworden?

We hebben gemeend er goed aan te doen, om deze materie eens aan te snijden. Misschien kunnen we enig licht op dit probleem laten vallen en tips geven, die voor de toekomst van onze kinderen van belang zijn of de keuze vergemakkelijken, al was het maar door U enkele wegen te wijzen, die voor onze jeugd, speciaal voor onze streek, open staan.

We hadden ons het volgende voorgesteld.

Allereerst zullen we nagaan wat het beroep voor ons als man betekent. Vervolgens zullen we de moeilijkheden bespreken die zich in onze moderne maatschappij voordoen om tot een juiste keuze te komen en tenslotte zullen we proberen een overzicht te geven van de beroeps-mogelijkheden die er zijn. We zullen hierin beknoppt moeten zijn, maar zij, die nadere inlichtingen willen hebben, kunnen deze krijgen bij onze Commissie Opleidingen, die U naar vermogen zal inlichten of U de weg zal wijzen, waar U eventueel wél de gewenste inlichtingen zult kunnen krijgen.

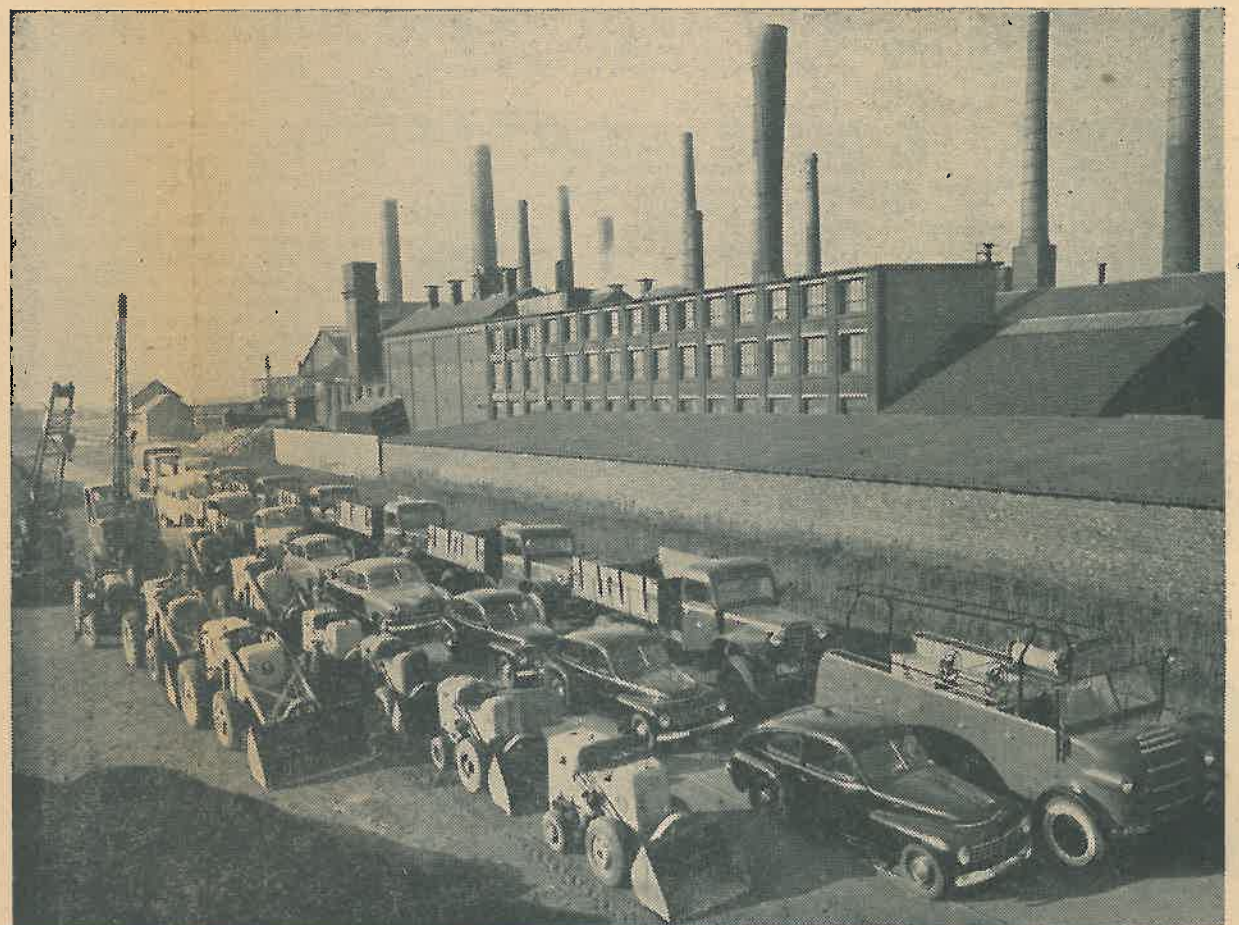
In grote trekken is het zo, dat we 8 uur slapen, 8 uur werken en 8 uur nodig hebben om te eten en ons te ontspannen. Dus minstens ½ deel van ons actief leven werken we, oefenen we een beroep uit. Dat is niet gering, vooral niet als we in het oog houden dat er nog heel wat tijd gaat zitten in studie of op andere wijze bezig zijn met ons beroep: voorbereiden, organiseren, overwerk, bijstuderen, enz. Meer dan de helft van ons bewust leven (als we slapen, zijn we „bewusteloos”)

zijn we dus met ons beroep bezig. Maar dat is nog niet het voornaamste naar onze smaak. Immers met ons beroep en ons werk moeten we de kost verdienen voor ons zelf en de onzen en we willen graag een bestaan hebben met niet al te grote zorgen. En tenslotte, (we zouden hier graag de nadruk op willen leggen), we hebben met ons beroep een plicht te vervullen tegenover onszelf en de onzen in deze zin, dat we onze eigen persoonlijkheid en die van hen, die ons zijn toevertrouwd, verder moeten ontplooien.

Elk individu heeft een taak te vervullen. Deze taak, die ons is opgelegd, moge voor de buitenstaander een grote of een kleine lijken, voor ieder van ons is ze van het allergrrootste belang, juist omdat ze ons kan vormen tot persoonlijkheden. Bekijken we de arbeid van deze kant, dan is elke arbeid belangrijk, althans kan belangrijk zijn, juist omdat deze arbeid ons kan vormen. Vanuit dit standpunt gezien kan het werk van een kruier of sjouwer belangrijker zijn dan het werk van een minister, want doet die minister zijn werk uit egoïsme, dan verkrijgt hij zich niet, maar hij wordt er armer door, armer uit oogpunt van persoonlijkheidsvorming. De kruier en sjouwer daarentegen die met een juist plichtsbef en met overgave hun werk doen zijn veel meer „man”, omdat ze beantwoorden aan het plan dat hen is gesteld. Dit wil niet zeggen, dat die sjouwer geen minister moet worden als hij de kans schoon ziet, noch betekent dit, dat ministers niet deugen en sjouwers wel, maar dit wil wel zeggen, dat de instelling en het doel waarmee iemand zijn werk doet van belang is voor de ontplooiing van zijn eigen persoonlijkheid. Dan ook alleen zal hij er gelukkig in kunnen zijn en dat is toch eigenlijk het enige waar we naar streven en streven moeten.

Dit ideële standpunt hebben er echter niet veel en het is voor ons mensen van vlees en bloed ook niet zo gemakkelijk in te nemen, maar men komt het tegen en dan is het toch eigenlijk zo dat we er een beetje jaloeers op zijn. Zoals gezegd: we zijn mensen van vlees en bloed, wat weer wil zeggen dat men ons een beetje tegemoet moet komen. We moeten het eigenlijk niet te goed en niet te slecht hebben, want hebben we het te goed dan raken we gemakkelijk teveel aan ons bezit gehecht en worden we egoïstisch (en egoïstische mensen zijn echt niet gelukkig), maar hebben we het te slecht dan hebben we te veel zorg aan de andere kant. Het is dan ook typisch dat juist de standen die het niet te goed en niet te slecht hebben het beste iets voor een ander kunnen missen.

Zo ook is het met het vervullen van een beroep. Hebben we een baan die te moeilijk voor ons is (ook al wordt die dan beter betaald) dan zijn we niet gelukkig. Evenmin zijn we gelukkig, als we onder onze capaciteiten werken. Maar hebben we werk dat we goed aan kunnen, dan voelen we ons als vis in het water.

Een gedeelte van ons wagenpark.

Uit de Personeelskartotheek.

In dienst getreden:

16-8-'55 A. M. Struik, Havenstraat 14, Veghel, ongehuwd, afd. schippers, nr. 1529.

22-8-'55 J. F. Dierckx, Molenpoort 15, Weert, gehuwd, afd. werkplaats, nr. 3544.

M. Bekelaar, Groot-Schoterweg 17, Budel, gehuwd, afd. werkplaats, nr. 3546.

A. v. Vliet, Woonark Haven, Wijk bij Duurstede, gehuwd, afd. schippers, nr. 1530.

H. J. Vlassak, Fabriekstraat 24, Budel, ongehuwd, afd. bedrijfsschool werkplaats, nr. 3547.

H. U. Le Clercq, Wilhelminasingel 67, Weert, ongehuwd, afd. bedrijfsschool werkplaats, nr. 3548.

H. J. Willems, Molenveldstraat 42, Weert, ongehuwd, afd. bedrijfsschool werkplaats, nr. 3549.

L. P. A. Govers, Fabriekstraat 15, Budel, ongehuwd, afd. bedrijfsschool werkplaats, nr. 3550.

J. H. M. Nouwen, Toom 1, Budel, ongehuwd, afd. bedrijfsschool electriciens, nr. 3551.

M. H. van Eerd, Dorpstraat 21, Budel, ongehuwd, afd. bedrijfsschool electriciens, nr. 3552.

Th. J. Kuipers, Burgem. van Houtstraat 7C, Budel, ongehuwd, afd. bedrijfsschool werkplaats, nr. 3555.

W. J. Gofers, Goor 155, Maarheeze, Soerendonk, ongehuwd, afd. bedrijfsschool werkplaats, nr. 3556.

A. H. Stroeks, Hadssteeg 1, Weert, ongehuwd, afd. bedrijfsschool werkplaats, nr. 3557.

W. Ras, Soerendonk B 140, Maarheeze, ongehuwd, afd. bedrijfsschool werkplaats, nr. 3558.

23-8-'55 D. J. Westerveen, Waatskamp 6, Ospel, ongehuwd, afd. bedrijfsschool electriciens, nr. 3559.

Ch. J. Dirks, Dwarsweg 2f, Budel, ongehuwd, afd. bedrijfsschool werkplaats, nr. 3560.

24-8-'55 P. H. Strijbos, Venloseweg 2, Nederweert, ongehuwd, afd. bedrijfsschool werkplaats, nr. 3561.

25-8-'55 C. J. v. d. Pijl, Dorplein 72, Budel, ongehuwd, afd. K.t.o., nr. 3562.

29-8-'55 A. A. Maes, Stationsweg 35, Budel, gehuwd, afd. zinkovens, nr. 2433.

2-9-'55 M. Smeets, Loosen 4, Bocholt, ongehuwd, afd. K.t.o., nr. 3565.

G. Peeters, Dorplein 5, Budel, gehuwd, afd. zinkovens, nr. 3566.

5-9-'55 J. Gielen, Inkensven 4, Hamont, ongehuwd, afd. corveedienst, nr. 3534.

J. Kenis, Dorpstraat, Beek, ongehuwd, afd. zinkovens, nr. 3567.

E. J. Jacobs, Stationsweg 19, Budel, ongehuwd, afd. cantine, nr. 3568.

7-9-'55 N. Th. Geers, Loostraat 45, Hamont, gehuwd, afd. werkplaats GME, nr. 1084.

H. J. Jentjens, Dorplein 5, Budel, ongehuwd, afd. cantine, nr. 3569.

8-9-'55 P. J. Ogier, Tobbersdijk 1, Weert, ongehuwd, afd. zinkovens, nr. 3025.

9-9-'55 M. Peeters-Gerrits, Dorplein 5, Budel, gehuwd, afd. cantine, nr. 3570.

12-9-'55 H. M. Noten, Dorplein 125, Budel, ongehuwd, afd. K.t.o., nr. 2516.

14-9-'55 P. G. Linders, Fabriekstraat 1, Budel, ongehuwd, afd. corveedienst, nr. 3571.

14-9-'55 H. Bakermans-Linders, Dorpstraat B 70b, Maarheeze, gehuwd, afd. corveedienst, nr. 3572.

15-9-'55 J. H. Vliegen, Veldhoven 84, Bocholt, ongehuwd, afd. onderhoud, nr. 3573.

16-9-'55 P. J. Coenen, Deken Sourenplein 13, Weert, gehuwd, afd. zinkovens, nr. 3574.

17-9-'55 P. L. Geven, Boshoven 52, Leende, ongehuwd, afd. zinkovens, nr. 3575.

19-9-'55 P. H. Saes, Dorplein 48, Budel, ongehuwd, afd. sm.techn.dienst, nr. 3576.

Vertrokken:

P. J. Hoeben, afd. k.t.o.; M. v. Gastel, afd. korrelinstallatie; M. J. Meulen, afd. zinkovens; J. A. Hompes, afd. k.t.o.; Th. H. Janssen, afd. schippers; H. W. Feijen, afd. beplanting; J. H. Theuwissen, afd. werkplaats; J. Jankowski, afd. onderhoud; H. H. Hendriks, afd. onderhoud GME; M. Aipassa, afd. onderhoud; A. A. v. Kessel, afd. werkplaats GME; W. H. Lemmens, afd. zinkovens; J. T. Gerlag, afd. naroostring; H. v. Sonsbeek, afd. schippers; L. E. de Zwart, afd. cantine; F. P. Feijen, afd. cantine; A. Damen, afd. zinkovens; D. Somers, afd. sm.t. dienst.

Overplaatsing:

5-9-'55 P. Neijens, Dorplein 71, Budel, van werkplaats naar sm.t.dienst, nr. 323.

12-9-'55 H. J. Sluyter, Julianastraat 22, Weert, van werkplaats naar lab. GME; nr. 1531.

19-9-'55 J. v. Grimbergen, Dorplein 49A, Budel, van pletteerij naar zinkovens, nr. 3089.

P. Peerlings, Dorplein 70A, Budel, van onderhoud naar korrelinst. nr. 1033.

Gehuwd op:

13-8-'55 P. Broers, Dorplein 13, Budel, nr. 2692, met mej. J. W. Knook.

19-8-'55 J. v. Zon, Dorplein 126, Budel, nr. 2054, met mej. J. M. v. d. Bomen.

23-8-'55 J. Saes, Dorplein 124, Budel, nr. 2882, met mej. E. M. Lamerikx.

Geboren in het gezin van:

P. H. Jacobs, Vrakkerstraat 26, Weert, nr. 700, een zoon en dochter op 25-8-'55.

W. Th. Hoeben, Hamontstraat, Budel, nr. 2267, een zoon op 27-8-'55.

H. C. Poelmans, Parallelweg 6, Budel, nr. 2257, een zoon op 27-8-'55.

W. P. Houben, Hamonterweg 34A, Budel, nr. 2218, een dochter op 30-8-'55.

E. F. Weekers, Boshoverbeek 37, Weert, nr. 2336, een dochter op 2-9-'55.

A. H. Cox, Toom 17, Budel, nr. 2811, een zoon op 2-9-'55.

G. M. Biessen, Toom 2, Budel, nr. 1502, een dochter op 8-9-'55.

J. M. Thijs, Lechten 75, Bocholt, nr. 3406, een zoon op 8-9-'55.

J. v. d. Kruijs, Roermondseweg 155, Weert, nr. 2773, een dochter op 10-9-'55.

H. Beyk, Fabriekstraat 40, Budel, nr. 929, twee dochters op 14-9-'55.

J. v. d. Vorst, Dorplein 111A, Budel, nr. 3084, een zoon op 15-9-'55.

H. v. Lievenoogen, Zitterd B96, Maarheeze, nr. 684, een dochter op 16-9-'55.

H. H. de Wit, Dorplein 137, Budel, nr. 637, een dochter op 17-9-'55.

Zilveren Bruiloft:

Op 25-9-'55 vierde L. van de Berg, afd. corveedienst, nr. 286, zijn zilveren huwelijksfeest. Proficiat.

VOLONTAIRS.

In dienst getreden:

22-8-'55 P. J. de Swart, Dorplein 5, Budel, afd. werkplaats, nr. 3545.

1-9-'55 R. Smorenburg, Dorplein 5, Budel, afd. el.techn.dienst, nr. 3563.

U. Schipperus, Dorplein 5, Budel, afd. el.techn.dienst, nr. 3564.

Vertrokken:

22-8-'55 J. H. v. Rens, Wilhelminasingel 91, Weert, afd. werkplaats, nr. 3494.

29-8-'55 F. v. d. Beerendonk, Dorplein 5, Budel, afd. werkplaats, nr. 3504.

H. v. d. Burgt, Dorplein 5, Budel, afd. werkplaats, nr. 3499.

12-9-'55 L. H. Bauwens, v. Bommelstraat 4, Weert, afd. el.t.dienst, nr. 3497.

K. J. Jacobs, Dorplein 5, Budel, afd. cadmium, nr. 1526.

14-9-'55 E. v. Soest, Dorplein 5, Budel, afd. loodfabriek, nr. 1524.

abonné — abonnee

photo — foto

cadeau — cadeau

algemene regel

ae is in veel gevallen vervangen door e, dus ook ether, prehistorie e.a.

é in de eerste lettergreep is vervangen door e, dus ook etalage, egards e.a.

Il wordt lj waar ij wordt uitgesproken, dus ook biljet, miljoen e.a.

é(e) aan het eind van 't woord is soms vervangen door ee

ph is overal vervangen door f

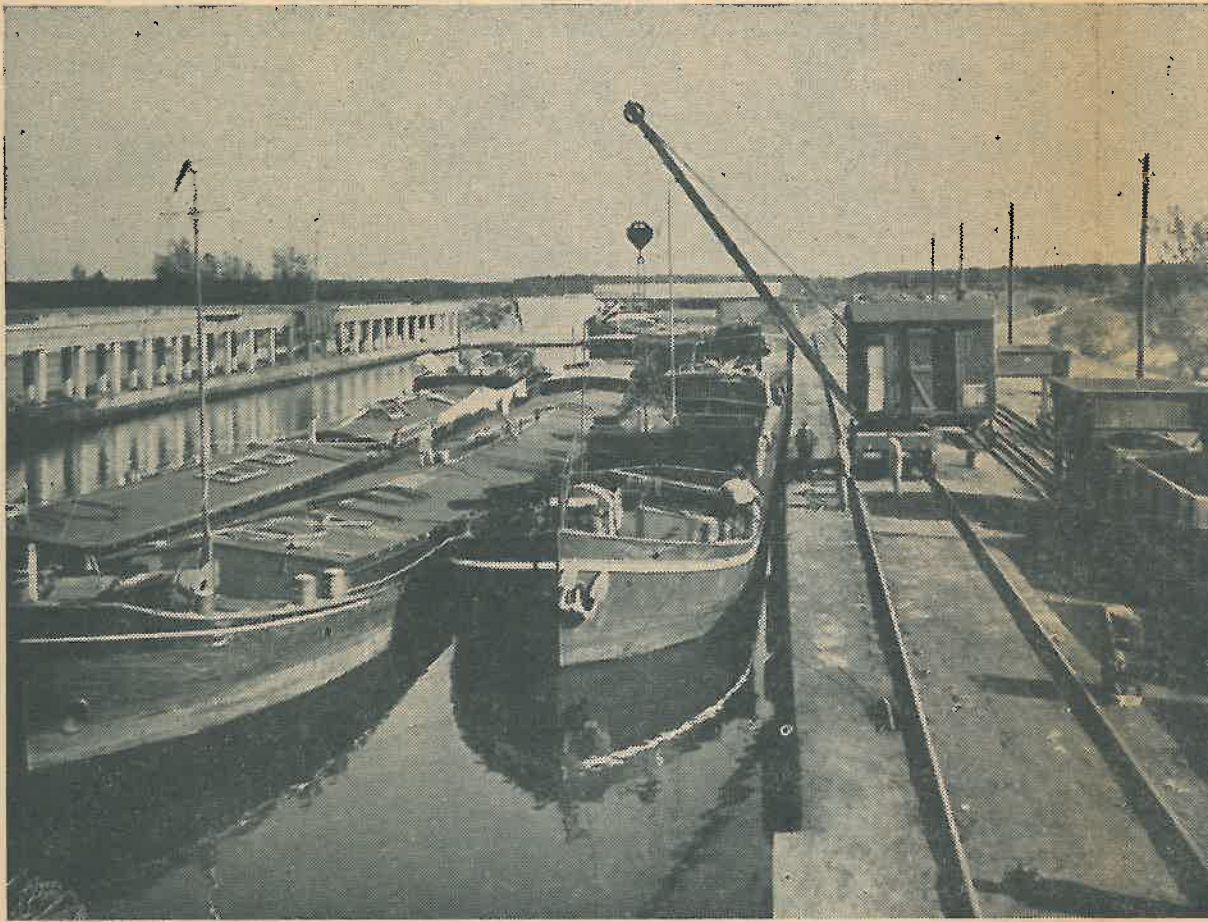
cadeau onveranderd, de c uitgesproken als k blijft in kennelijk vreemde woorden en wetenschappelijke benamingen, dus ook cachot, collier, cadmium e.a.

En hiermede, geachte lezers, houden we er voorlopig mee op, U zou anders teveel van het goede krijgen.

U hebt in eerste instantie een indruk van de nieuwe spelregels gekregen, hetgeen niet wil zeggen, dat wij ook maar bij benadering volledig zijn geweest, want daarvoor zijn er teveel uitzonderingen op de nieuwe regels. Wanneer U dus de nieuwe regels moet gebruiken, raadpleeg dan de nieuwe woordenlijst en U zult eens zien, hoe snel ook het nieuwe ingeburgerd is.

Want zijn ook de ouderen onder ons al niet door vele nieuwe spelregels heengewandeld?

Jéha.

Dorplein-Haven.

Volksontwikkeling

Nederland staat op 'n zeer hoog peil van volksontwikkeling.

De oudste organisatie, de Maatschappij tot nut van het Algemeen, richt zich tot alle bevolkingsgroepen. Zij omvat 315 autonome departementen, die vaak een centraal gebouw bezitten, waarin allerlei culturele en sociale activiteiten tot hun recht komen. Zij hebben voorts invloed door hun scholen, leesbibliotheken, cursussen, clubs voor huishoudelijke vorming, handenarbeid etc.

Men kent de Bond van Nederlandse Volksuniversiteiten, de katholieke volksuniversiteiten, verwante instellingen als „Geloof en Wetenschap”.

Naast cursussen, series van lezingen, werk cursussen in de moderne talen, zijn er soms secties van concerten en toneelvoorstellingen.

Vooraf in de arbeidersbeweging heeft de reeds aanwezige neiging om de culturele ontwikkeling in eigen geestelijk klimaat en in eigen sociaal milieu te zoeken, zo sterk bevorderd, dat in feite slechts een betrekkelijk klein gedeelte van 't ontwikkelingswerk in Nederland zich voltrekt in algemene instituten met leden uit alle klassen van de bevolking.

Als wij de volksontwikkeling ten lande overzien en wij vergelijken daarbij de volksontwikkeling ter plaatse, dan... constateren we dat we in onze dorpsgemeenschap heus geen slecht figuur slaan.

Wat ontvangt onze dorpsgemeenschap aan culturele ontwikkeling?

Wat ontvangt onze dorpsgemeenschap via de verschillende instellingen die medewerken aan 'n hogere ontwikkeling van „ons volk”?

Hoe werkt de opvoeding via de school in, op de opgroeiende jeugd? Wat wordt er gedaan in verband met technische opleidingen?

Meermalen is reeds gezegd: Er leeft iets in onze dorpsgemeenschap. Het komt er nu maar op aan, om met beide handen aan te grijpen de kansen die geboden worden. Kansen die er liggen voor jong en oud!

Vele ouderen zouden nu nog gaarne de kans willen krijgen, die de jeugd van thans heeft.

's Is nooit te laat! Praat op de juiste plaats en durf te praten, om U 'n ontwikkeling te verzekeren die U nodig hebt. U zult op Personeelszaken en desnoods via de School ten alle tijde 'n gewillig oor vinden. Neem de proef eens.

A.B.

VERDERE ONTWIKKELING VOOR MEISJES.

Een groot aantal meisjes komen rond hun veertiende jaar van de school zonder dat zij beschikken over die algemene ontwikkeling, die in onze moderne maatschappij nu eenmaal noodzakelijk is. Noodzakelijk om van het leven iets waardevollers te maken dan broodverdiene alleen.

In dit nummer van de Lingot vindt U iets over opleidingen voor ouderen en voor jongere mannen, 't zgn. sleuteldiploma. Daarmede wordt de poort naar tal van bedrijven en meer verantwoordelijke werkzaamheden geopend.

Meer nog dan bij de mannen bleek bij de meisjes de behoefte te bestaan na de school zorg te besteden aan de algemene ontwikkeling.

Er bestaat zo'n opleiding n.l. de opleiding tot het Klimroosdiploma; deze cursus wordt afgesloten door 'n officieel diploma, waarbij de lessen juist wél die onderwerpen bevatten die het meisje en de vrouw interesseren en die tegelijkertijd haar de ontwikkeling bijbrengen die het moderne leven eist.

H E R F S T

De rijpe vruchten vallen in het gras en liggen bij de eerste dorre blaren, bet lover treurt om wat het vroeger was, de winden komen er doorheen gevaren en wekken stemmen van verdriet en pijn. Zo trekt natuur haar kringloop weer tezamen en wijst ons hoe vergankelijk wij zijn, hoe ijdel toch de klank van roem en namen verwaait en neervalt, telkens weer — Al wat beloften wekte en volgroeide ligt afgebroken en verslagen neer.

En toch: de kracht die er ontbloede en die in volle, rijke vruchten drong, is niet vergeefs — Zie hoe de regen trekt in de grond en waar zij zong op bruine blaren, wekt zij zegen: zij smelt de warme kracht ineen, die aan de aarde in een nieuw ontwaken de bloei bergeeft. — Geen dood alleen spreekt hier in het alom bederven, ook de belofte breekt zich eeuwig baan: niets kan het nieuwe leven werven zonder het sterven te zijn doorgegaan.

De storm jaagt door het angstig lover en neemt het op in hopeloos verweer, de kale stammen blijven naakt en pover — Wij zien het aan, en zien de wederkeer.

Gabriël Smit

Het Klimroosdiploma A — aansluitend op de lagere schoolkennis — geeft die vakken die van belang zijn voor de vrouw en het meisje in 'n huishoudelijk beroep. Behalve het algemeen gedeelte van Ned. Taal, Rekenen voor de vrouw, kennis van Staatsinrichting en wetgeving, óók Gezondheidsleer en Eenvoudige huishoudkunde.

Het Klimroosdiploma B — algemene lessen, doch daarnaast de boeiende cursus: De vrouw in gezin en wereld, toen en thans, hier en daar. Deze B opleiding heeft 'n meer algemeen Cultureel karakter.

Het Klimroosdiploma C — behalve A — kennis van ons land.

Wilt U hierover of over andere cursussen voor meisjes meer weten: Het hoofd der school brengt U wel op de juiste weg.

De cursus zal in de lange winteravonden 'n zeer goede „tijdpasering” zijn.

U HEBT ER GEEN IDEE VAN
hoeveel onnodige moeite de mensen nog doen
hoeveel haren nog grijs worden doordat allerlei dingen onnodig ingewikkeld of omslachtig gedaan worden
hoeveel zweetdruppels nog onnodig vergoten worden
HEBT U ER SOMS EEN IDEE VOOR?

De nieuwe spelregels.

Eindelijk is het dan zo ver! Na er jaren over gepraat te hebben — het overleg begon reeds in 1944 te Londen — zijn de Belgische en Nederlandse Regeringen het in 1954 eens geworden over de nieuwe woordenlijst van de Nederlandse taal. De woordenlijst, die 't gevolg is van het normale streven, de schrijftaal zo dicht mogelijk bij de spreektaal te houden, dient vanaf 1 September j.l. te worden gebezigd.

Met behulp van de ons op dit moment ten dienste staande gegevens willen wij trachten U een beeld te geven van de belangrijkste wijzigingen in de tot nu toe geldende woordenlijst en regels.

Wij kunnen dat o.i. het duidelijkst naar voren laten komen met een uit een uitgave van het I.V.I.O. overgenomen zin, die tot voor 1 Sept. 1955 „taalkundig” als volkomen juist kon worden beschouwd.

„De electricien, het was op een Vrijdag in April, zat een kippenei te eten, toen hij plotseling last van zijn reumatiek kreeg. De dokter werd geroepen, doch Dr van Balen kon niets vinden”.

Nu bij de nieuwe spelregels bevatten deze beide zinnen maar liefst zes taalfouten, te weten:

oude spelling — nieuwe spelling
electricien — electricien
Vrijdag en April — vrijdag en april
kippenei — kippeï

rheumatiek — reumatiek
Dr — Dr.

algemene regel
de c is k geworden, waar de spelling met k al ingeburgerd was, dus ook karton, koket, kotelet e.a.
namen van dagen, maanden, jaargetijden en windstreken worden met een kleine letter geschreven, dus ook lente, westen e.a.
de tussenklank e in samenstellingen wordt als e geschreven, dus ook hondehok, notedop e.a.
de rh is overal vervangen door r achter elke afkorting wordt een punt gezet, dus ook Ir. Mr. e.a.
Tot zover de electricien met zijn reumatiek.

Een zin bij de oude spelregels ook goed, onafgezien van de inhoud, is b.v.

„De leraar overigens een goed pädagoog wond zich op, dat hij naar de vijfde étage moest klimmen om in de gelegenheid te zijn met zijn vriend een partij billart te spelen. Hij mopperde dat hij van zijn vriend nog liever een dure photo zou laten maken of hem een abonnement op „De Lingot” cadeau te doen, maar hij bleek reeds abonné te zijn”.

Hierin staan de volgende wijzigingen:

oude spelling — nieuwe spelling
pädagoog — pedagooog
étage — etage
billart — biljart

De Dorpleinse bibliotheek.

„Elck wat wils” van goede kwaliteit.

Dezer dagen is de R.K. Bibliotheek van Dorplein heropend.

In een van de zaaltjes van de Witte Villa voert dhr. J. Broers, gediplomeerd archivaris K.C. het beheer over een totaal vernieuwde boekenschat en elke Zondag na de Hoogmis kan men er terecht om zich van lectuur voor de winteravonden te voorzien. Desgewenst wordt de bibliotheek ook op Zaterdagavond opengesteld.

Toen we onlangs 's avonds laat nog bedrijvigheid meenden te ontdekken in de Witte Villa, in een kamer waar gewoonlijk op dat late uur rust en guisernis heerst dreef onze journalistieke nieuwsgierigheid ons naar binnen om eens poolshoogte te nemen.

Er was géén onraad. Integendeel, we troffen er enkele Dorpleinse jongedames aan, die onder leiding van de Rector en de archivaris doende waren een respectabele stapel boeken van keurige kaffen en opschriften te voorzien. Zo waren zij trouwens in hun vrije tijd al wekelang doende. Met als resultaat, dat een 300-tal gloednieuwe boeken „uitleen-gereed” in de kasten prijken, naast de aanwinsten van het vorige jaar.

Dank zij een flinke subsidie van de K.Z.M. is nu de bibliotheek totaal vernieuwd. De oude, door alle leesvrienden in Dorplein gelezen werken hebben elders onderdak gevonden en hier kunnen wij voorlopig weer vooruit met moderner werk.

Snuffelend in de boekenrekken stonden wij toch wel even verbaasd over hun inhoud, want wij hadden niet verwacht zulk een verscheiden-

heid aan te treffen. Zo zelfs, dat ook de verwende lezer er menig boek naar zijn smaak kan vinden.

Alles is keurig gerubriceerd naar soort en ontwikkelingsfase.

De afdeling „Romans” vormt uiteraard de hoofdschotel en vele van de voorhanden zijnde titels behoren tot het beste wat de laatste jaren werd uitgegeven.

Om er enkele te noemen: Victor Brandenburg „De stroom van hun leven”; Bruce Marshall „De Man, die niet arriveerde”; Ina Boudier-Bakker „Kleine Kruisvaart”; de bekende trilogie van Kirst „08-15”; Boris Simon (Abbé-Pierre) „De Voodenrapers van Emmaus” etc.

Liefhebbers van detective-stores vinden er o.m. de nieuwe serie van van Eemlandt en bij de reisverhalen zagen we o.m. Hofwijk's „Canada” en „Gods Ondergrondse” van George Father.

Grote aandacht werd besteed aan lectuur voor oudere jongens en meisjes en voor de kleinsten, de peuters, die net even lezen kunnen zijn er alleraardigst geïllustreerde boeken, zo leuk... nou ja, laten we dan maar bekennen, dat wij, die toch de kleuterleeftijd al enigszins gepasseerd zijn er ons 'n uurtje kostelijk mee geamuseerd hebben. (Hony soit qui mal y pense!)

Hoe ook; in de gemoderniseerde Dorpleinse uitleenbibliotheek is voor elke smaak en ieders ontwikkeling voor de komende wintermaanden een goed stukje vrije-tijdsbesteding weggelegd.

Wat is hygiëne ?

Bij deze vraag gaan mijn gedachten op de eerste plaats naar de verzorging van ons eigen lichaam.

Een verwaarloosd lichaam zou men kunnen vergelijken met een geroest stuk ijzer want hierdoor wordt onze gezondheid ondermijnd en verslijt ons lichaam. Ons hele lichaam wordt bedekt door de huid. Deze huid is doordringend met een oneindig aantal kleine gaatjes of poriën. Door deze poriën wordt een vette stof afgescheiden die de huid soepel houdt en ook het zweet, wat de warmtegraad van ons lichaam regelt, komt hierdoor naar buiten. De huid helpt ook bij het ademhalingsproces: ze neemt zuurstof op en scheidt koolzuur af.

Gezien deze voorname taak van de huid is het iedereen duidelijk dat hij voor een geregelde verfrissing en reiniging van het lichaam dient te zorgen.

Het is daarom wenselijk dat eenieder minstens 's morgens en 's avonds het gezicht, de hals, de oren en de handen flink met water en zeep wast. Ook de tanden, de nagels en de haren moeten geregeld bijgehouden worden. Vooral voor kinderen is het aan te raden minstens 1 maal per week de haren te stofkammen.

De voeten moeten minstens 2 maal per week gewassen worden terwijl het voor velen aan te raden is ook dit iedere dag te doen.

Het behoud van een goed gebit is van groot belang voor de spijsvertering en een duidelijke uitspraak. Poets daarom 2 maal daags Uw tanden en zodra U een kleine ongerechtigheid bemerkt, neem dan de tijd en de moeite om naar een tandarts te gaan, dit zal U later een hoop narigheid besparen. Als gelijk staand voornaam punt komen we dan aan de kleding.

Het ondergoed vangt het uitademen van het lichaam op en moet dus min-

stens een maal per week verschoond worden. Bij het aanschaffen lette men vooral op of het goed gewassen en gekookt kan worden. Ook de bovenkleding moet op tijd verschoond worden.

DAT KLOPT NIET.

Wij waren onlangs aan de Peel. En bewonderden de manipulaties van de dragline-chauffeur, die snel en behendig de bodem van de Peel wist te ontfoenen van stenen en andere ongerechtigheden. Dit werk werd ondernomen ten gerieve van de zwemliefhebbers, opdat zij een prettige bodem zouden hebben.

Een stelletje jongens had er plezier in het werk van de dragline weer gedeeltelijk ongedaan te maken, door de stenen weer in het water te kiperen.

Kwaajongensspel, dat vanzelfsprekend niet toegestaan kan worden, maar dan ook niet meer dan dat.

De dragline-baas kwam vanzelfsprekend tussenbeide en maakte een einde aan de kinderpret.

Tot zover 'n doodgewoon geval, waarover niet gesproken zou worden als 't geen vervolgje had.

Want, toen de dragline-baas — zéér terecht — de jongens wees op de ontoelaatbaarheid van hun „spel” en daarbij — eveneens zéér terecht — opmerkte, dat het dragline-werk véél geld kost en gedaan werd, juist ten gerieve van de Dorpleinse bevolking kwam het:

Enkele volwassenen, inwoners van datzelfde dorp, wisten hun opvoedkundige kennis niet beter te spuien, dan de jongelui aan te moedigen in hun vandalisme met de opmerking „Wat zou het; de fabriek betaalt toch en heeft geld genoeg”.

Nota bene!
Dergelijke opmerking getuigt toch wel van een volkomen foutieve mentaliteit.

Ons huisdier de hond.

IV

We waren de vorige keer geïndigd met een beschouwing over de prijzen, die U voor een rashond moet betalen. Komen we thans tot het probleem

WAAR MOET U KOPEN ?

Zoals het praktisch met alles in het leven gaat, wanneer het koop en verkoop betreft, is ook het kopen van een rashond een kwestie van vertrouwen.

Wanneer het fokken van honden alleen in handen was van werkelijke liefhebbers, och dan was het kopen geen probleem. Men wist dan dat de fokker van het door U gewenste ras uitsluitend met goed fokmateriaal fokt, dat hij gezonde honden heeft, dat hij alles in het werk stelt om eventuele verervingsfouten uit te mendelen. Kortom men belandt dan bij de bonafide fokker. En men behoeft zich geen zorgen te maken over het hondje dat men koopt, hetgeen uiteraard niet wil zeggen, dat het hondje niet ziek zal kunnen worden, laat staan dat het 't eeuwige leven beschoren is.

Het vervelende echter is, dat overal waar ogenschijnlijk geld mee te verdienen is, ook beunhazen zijn opgedoken. In de kynologie is het helaas al niet anders gesteld. Men noemt ze daar hondemepers. Vaak worden uit het slechtste materiaal honden gefokt, die en voor wat hun vererving en hun gezondheid betreft een donkere toekomst tegemoet gaan. Men krijgt pups, die onafgezien nog van de vaak onvoldoende voeding, die de ouderhonden hebben gehad, voorzichtig uitgedrukt, waardeeloos zijn.

Goede gezonde honden, redelijke vertegenwoordigers van hun ras kunnen alleen verkregen worden uit goede gezonde honden. Uit slechte ouderhonden is en zal nimmer iets goeds voortkomen.

Hoe komt U nu aan de goede adressen?

Het beste is U te wenden tot een Kynologenclub b.v. in Weert, Eindhoven of Roermond, om ons tot de directe omgeving te beperken en vraagt daar naar het adres van de speciaalclub die de belangen van het door U gewenste ras behartigt. Zo bestaan er b.v. speciaalclubs voor Duitse Herders, Pekingen, Boxers, Duitse Doggen en vele anderen. Wordt U het adres van zo'n speciaal- of rasclub niet gewaar of wilt U nog meer zekerheid, wendt U zich dan tot de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland, Emmalaan 16, Amsterdam (Z), die U onder alle omstandigheden zo goed mogelijk zal trachten in te lichten.

En wanneer U dan enkele adressen bemachtigd hebt, dan gaat U die af, waarbij U zich het best kunt laten vergezellen door een kenner van het ras, en U zoekt zich een werkelijk goede gezonde hond uit, een hond waarvan U met gerechtigd vertrouwen het toch al te korte leven tegemoet kunt zien.

Wanneer U dan zover gevorderd bent, dat U de nieuw verkregen aanwinst hebt, dan beginnen de problemen van voeding en opvoeding, maar daarover in een volgend artikel.

Jéha.

Er worden grote bedragen besteed om Dorplein tot een alleszins prettig woonoord te maken. Het is ieders belang daaraan mee te werken en niet, zoals de bovenbedoelde dommerikken, zelfs de jeugd te verkeerde richting in te drijven. Dit is dom en ergerlijk.

Niet zo of zo, maar zó.

De nieuwe — vereenvoudigde — spelling is „officieel” per 1 September ingegaan. Het zal uiteraard nog wel even duren eer iedereen de vereenvoudiging onder de knie heeft, want zó eenvoudig is dat niet. Eenvoudigheidshalve zal daarom „De Lingot” ook niet met één slag worden aangepast, doch zal, voorlopig althans ook de „oude spelling” worden geaccepteerd. Geleidelijk zal iedereen er wel in komen, dus laten we in dit nummer de vereenvoudiging eenvoudig maar voor wat zij is. Zo denkt er blijkbaar ook de dichter van onderstaand „veers” (zéér oude spelling) over. Een dichtje, dat we aantreffen in de Philips Koerier:

De nieuwe spelling.

Eén September, nieuwe spelling,
Eindelijk het tijdstip daar
Dat wij eenheidsstaal gaan voeren,
Houdt dus pen en hersens klaar.
Ik zou zeggen, 't wordt een taaltje
In het Beneluxverband,
Raken wij met Belze vrienden
Meer dan vroeger nog verwant.
Ik heb in de krant gelezen
Hoe het voortaan nu behoort,
Dat wil zeggen, enk'le woorden
Waarop volgde enzovoort.
Als dit enzovoort wil zeggen
Zoek het verder zelf maar uit
Dán vind ik die nieuwe spelling
Maar een vreemd en raar besluit.
Zover heb ik wel begrepen
Van die nieuwe spellerij
Dat er valt te marchanderen,
Hier wat af en daar wat bij,
Zelfs de mannen en de vrouwen
Slikken ook hun spellingspil,
Vrouw- of man'lijk, uit den boze,
Men kan schrijven wat men wil.
Ik houd mij maar aan mijn dagblad
Dat met grote, vette kop
Aandacht vroeg voor on' pyama,
Die krijgt ook een spellingsstrop.
Want de Y die moet verdwijnen
Voor die doodgewone „i”.
En de rest, mijn waarde lezers,
Int'resseert mij „lekker nie”.
GERRIT GOVAART'S

Visitekaartje.

HERFST

Het derde jaargetijde heeft onbemerkt haar intrede gedaan. De zomerdagen zijn zo gezegd voorbij. De stralen van de zon bereiken ons nog en maken de aardappels, die thans volop uit de dampende akker groeien worden, snel droog en het verzamelen is voor boeren en tuinders een groot gemak en genot.

En toch; al nemen wij in de herfst, de voedzame mooie vruchten — appels, peren, noten van de bomen, we voelen een beklemming. Wij weten, dat de onberekenbare herfst daar is. Zo af en toe nevel in de morgen; de daguren is 't nog fraai weer. Nu worden de boombladeren onbemerkt ziek verkleuren en geven de mooie herfsttinten. De vuurdoorn is als door een toverstok geraakt zo mooi zijn de vruchten. De Geldersche Roos kreeg ook zo'n tik en lonkt nu met zijn rode glimmen de bessen. De Amerikaanse eiken vlammen rood. Citroengeel zijn de populieren. De rozebottels gaat niemand ongemerkt voorbij. 't Is nog hoogtij voor de stadsmensen, die nog even naar buiten gaan. Wandelaars, fotografen, schilders en dichters, genieten volop van deze pracht in de wereld.

Guido Gezelle wandelde op zo'n mistige Octoberdag in zijn tuin en terug in zijn kamer schreef hij:

Hoe zeere vallen ze af,
de zieke, zomerblaren;
hoe zinken ze, altemaal,
die eer zoo groene waren,
te gronde waard!
Hoe heerlijk zijt gij ook
Nu, boomen al, bedegen;
hoe schamel, die weleer
der aardrijks, allerwegen,
de schoonste waart!

Tussen dat gevallen blad groeien nu volop de paddestoelen, sommige mooi rood met witte hagelslag er boven op. Ze fleuren het herfstbos op en dat doen ook de mistflarden als ze moeten ruimen voor de zonnestralen, die nu breken op de spiegelende waterplassen.

Gaaien en eekhoorns dragen eikels en beukenootjes bijeen om ze de komende winter te nuttigen of... te vergeten. En dan groeit daar later een jonge eik of een beukje. 't Heugt ons dan niet wie ze daar plantte. Het wonder van de groei ging vooraf door een sterven der bladeren en ook door een vruchtenzaai overdadig rijk.

De dagen worden nu korter; het jaar ouder. Gedurende de lange avonden overpeinzen wij, dat elk jaargetijde een eigen bekoring heeft. Wat is er eigenlijk schoner dan de wisselag der seizoenen?

De herfst — de onberekenbare — raast en holt straks door de natuur. Hij is wel een der mooiste en spreekt sterk tot de gevoelige mens. De stormen en regenvlagen brengen de mensen bijeen in de huiskamer, die nu plots gezellig geworden is.

Kinderen nemen een boek op de knieën. Met hoog rode wangen kijken

En nu naar de Kempen.

Slot

door Quercus.

Wij schouwen nog een tijdje naar deze drukte. Hier is de slokdarm van de fabrieken en de endeldarm tevens. Hier drinken de tankers, de Mauritsen zich vol en 't water draagt ze weg. We zien net zo'n Maurits vertrekken. Enige korte signalen, een groet en de boot draait de vaart op. De schipper zal nog machtig mooie oevers te zien krijgen als hij straks op de Rijn vaart. We hebben een sterk verlangen te onderdrukken. We willen gaarne mee. 't Zal echter niet gaan. Wij groeten de schipper en z'n dekknecht. Behouden vaart mensen! Gaan jullie maar, wij blijven wel hier.

We volgen nu de spoorrijzen en komen al gauw bij een weeghuis, een bascule voor wegverkeer en ook voor spoorwagens. Hier worden bruto, tarra en netto tot op de gram gewogen. Gewichtig werk heeft die weger. We wensen ook hem goeden avond. Die wens bedoeld, zonder dat we er zo aan denken, dat we het hem van hart gunnen dat hij zijn werk verder met plezier en zonder fouten mag afdoen. We wensen hem tevens onbewust een goede reis naar zijn woning en een genoeglijke avond tussen de zijnen. Dat behelst toch allemaal die groet!

Aan onze rechterhand zien we weer een rijkseigendommel, een kazemat, en nog verder de wandelende witte bergen die de spoorlijn Budel-Weert dreigen te verstikken. Daarachter, weten we, liggen nog mooiere zandbergen, het Zwitserland voor smalle beuzen.

De fabrieksgebouwen zijn nu niet meer ver af. Wij zien een wirwar van ijzeren buizen, net monsterworsten, die geheimzinnig aandoen. We tellen de schoorstenen. Hoeveel?

Even verder is de mooie loge van de portier. We zijn aan de poort van de fabrieken. Hier is wacht en waken. Het personeel van de Bewakingsdienst heeft te zorgen voor een ordelijke in- en uitvoer van alles en nog wat. Hier is ook het stempellokaal; de tikkarten staan in keurige kaartenbakken. Voor een loket worden iedere Vrijdag de bekende gele enveloppen open gescheurd en de inhoud, minus het loonstrookje, wordt even later aan

moeder de vrouw gegeven die het daar weer een week mee moet doen. De touwtjes om de ene week aan de andere vast te knopen heeft ze zelf nog wel van de vorige week en alle weken daarvoor. En toch een ieder die „iets” op de fabriek komt doen, wordt goed betaald.

Achter „de poort” en over de beide bruggen zien we nieuwe gebouwen, een moderne garage met smerstation, oliemagazijn en de Ligue fied Propana gastank, die de vrachtauto's over de vlakke wegen doet rollen.

Eindelijk zijn we dan op een driesprong; de eerste halte van de busdienst Kupers. Wij zijn terug van weggeest en moe. En toch maken we nu al plannen, dezelfde lange wandeling eens in omgekeerde volgorde te doen. De indrukken en vergezichten zijn dan weer geheel anders. We hebben toch kijkers, onze ogen, kunnen zien. En mocht een enkeling niet onvankelijk zijn voor indrukken; neem dan een vreemdeling mee op uw voet-reizen; de laatste zal u snel attent maken op 't bekoorlijke van ons dorp met zijn jonge bossen daarin en in de omgeving.

Met bestofte schoenen gaan we over goede wegen naar huis. Wij mogen nooit vergeten, dat wij ze ook in slechte conditie hebben gekend; vol onoffenheden en vaak er boven gore stofwolken. Dat is nu voorbij.

Naschrift: Het volgende visitekaartje zal over vroegere tijden gaan. Het deksel van de oude doos knierde al open, doch vergeelde papieren over het dorpsleven van 1892 tot zo om en bij 1925 liggen er niet in.

Wij zoeken nu personen, die de eerste grondwerken uitvoerden, mee-hielpen aan de bouw van hallen en schoorsteen; die enkele pijpen zagen barsten, wankelen en tuimelen, toen ze gesloopt werden, kortom personen, die weten te verhalen over toestanden van weleer, gebeurtenissen naar voren weten te brengen over alles en nog wat; ook over eten, drinken en vrolijk zijn.

Oude Garde, op kamer 37, tel. 10 wacht U een gretig gehoor.

Aanvulling van DE AMICITIAAN

Dans- en balletcursussen

Op verzoek zullen bij voldoende deelname in het komende winterseizoen een drietal „Amicitia-cursussen” georganiseerd worden t.w. in dansen voor gevorderden, ballet voor beginners (Dames), en ballet voor beginners (Kinderen).

Uitvoerige mededelingen bereikten de leden reeds per circulaire, zodat wij in deze rubriek menen te kunnen volstaan met er op te attenderen, dat men zich tot Maandag 3 October a.s. bij het bestuur voor deelname kan opgeven.

[Een beslissing t.a. van de dansleraar i.c. danslerares is nog niet genomen, dat kan eerst geschieden wanneer bekend is of er voor de cursussen voldoende deelname bestaat.

Het werkende meisje THUIS

Reeds dikwijls hebben wij de mensen horen zeggen: „Ik snap die of die moeder eigenlijk niet, dat ze d'r meisje niet thuis houdt. Wat willen ze nu op kantoor voor iets goeds leren? Als ze later trouwen, kunnen ze niet eens de soep klaar maken voor d'r man en kinderen, of weten ze niet eens hoe ze de kachel moeten aanmaken?”

En misschien hebben ze nog wel gelijk ook. En dit mag toch eigenlijk niet, is 't wel, dames? Kunnen wij ons dit zomaar laten welgevallen?

Onze normale bestemming is toch wel van bijna allemaal, dat we later zullen trouwen en dan heel goed zorgen voor onze „lieve” man en kindertjes.

Hetgeen hierna volgt mogen diegenen, die hun leven op kantoor wensen te slijten ook wel even lezen en er het hunne uithalen, doch dit artikelje is vooral bestemd voor diegenen, die binnen enkele jaren het kantoor vaarwel zullen zeggen, om in een eigen gezin gelukkig te zijn.

Het is al enkele malen gebeurd, dat ik een moeder hoorde klagen, dat ze aan haar dochter niets meer had, sinds ze op kantoor was. Dat meisje voelde zich blijkbaar nogal verheven boven de anderen en een hele „piet” omdat ze ergens een kantoorbaantje had gekregen. Ja, en nu mochten d'r handjes toch niet meer door huishoudelijke bezigheden beschadigd worden! Zij had waarschijnlijk een iets beter stel hersens meegekregen dan haar broers en zusters, had daarom wat mogen studeren, daarna een baantje gekregen en nu waren die „gewone”, maar overigens doodgoeie en fatsoenlijke mensen

te min voor haar. Dat ze zich, met al-dus te doen, als een nuffig en akelig nest deed kennen zal wel niet tot haar zijn doorgedrongen.

Ik heb dit gevalletje maar even als een voorbeeld aangehaald en zou ik al de dames van ons kantoor willen vragen hoe zij over zoiets denken?

Zou het heus zo erg zijn als wij 's avonds thuis komen en dan even bijspringen? Zouden onze handen daar werkelijk lelijker van worden door eens een keer in 't afwaswater terecht te komen? Nou, ik ben er vast van overtuigd, dat die zuster die de hele dag heeft geploeterd het maar wat fijn zal vinden en er erg dankbaar voor zal zijn, als ze 's avonds even geholpen wordt. En moeder ook zal dit prettig vinden als er zo'n hulpvaardige houding onder haar meisjes heerst.

En zou dit niet veel prettiger leven zijn, als iedereen tevreden is? En wat kan dat nu voor ons uitmaken, zo heel erg vermoedend is toch het kantoorleven ook niet, wel? En dat klein beetje hulp maakt het leven voor onze huisgenoten en voor onszelf zoveel aangenamer. Bovendien; het kan heus geen kwaad het huishoudelijk werk te leren kennen met het oog op, wat vrijwel ieder meisje toch eenmaal hoopt te zijn; een goede huisvrouw. En dit laatste moet net zo goed geleerd worden als eerder welk ander vak.

Daarom, meisjes, laten we eens tonen, dat we ook nog wat anders kunnen dan achter een ponsmachine of schrijfmachine zitten, brieven of rapporten opstellen en weest thuis eens net zo gezellig als op kantoor? U zult zien U wint er bij!

Jeanne.